

[Viggo Starcke.]

tion mod arbejderne, og jeg må egentlig sige, jeg tror ikke, at forslaget får nogen som helst virkning i den retning. Det at man måske behandler arbejdere og funktionærer noget gunstigt i sammenligning med de liberale erhverv — ja, det er rigtigt; der vil blive en noget uens behandling, men det har vi jo på så mange punkter. Hvis man f. eks. ser på de erhvervsdrivende som helhed, tror jeg nok, at de fleste restauratører og chokoladeforretninger og guld- og sølvsmede vil hævde, at de behandles i høj grad uens, selvom det er i ugunstig retning sammenlignet med andre.

Den sympati for princippet, som det ærede medlem hr. Axel Sørensen gav tilkendende, vil jeg gerne takke for, men de betæneligheder, som han samtidig fremførte, synes jeg ikke var tungtvejende. Han mente, at dette lovforslag ville virke fordyrende og give en øget administration. Det må jeg bestemt tilbagevise; det vil være ganske overordentlig billigt at administrere i forhold til de fordele, det vil give samfundet.

Med nogen undren hørte jeg det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Han mente, at motivet her var at få arbejderne til at arbejde over, og at det ikke var skattelettelse for lønmodtagerne, man sigtede på. Det er i og for sig ingen af delene. Det, vi sigter på, er en større produktion af værdier for samfundet og for folket som helhed, og skabes der større produktion, så bliver der større værdier til deling og derigennem en højere levedof både for arbejdere, funktionærer og tjenestemænd. At det ærede medlem hr. Alfred Jensen ligefrem kalder dette forslag et anslag imod 8 timers dagen og mod ferieordningen, det synes jeg dog er noget fejlagtigt, for det er da ganske frivilligt, om man vil påtage sig overarbejde. Ønsker det ærede medlem hr. Alfred Jensen ligefrem at forbyde arbejderne at påtage sig ekstraarbejde og derigennem få ekstra indtægter, så de er i stand til at hæve deres levedof? Det ville være en ganske urimelig

arbejderpolitik med tvang at ville holde dem nede på en minimumsindtægt. Hele vederlaget for overarbejde vil efter dette forslag — for statsskattens vedkommende i hvert fald — komme arbejderens tilgode, og jeg synes, at man må sætte en stærk streg under, at dette er et arbejdervenligt forslag og ikke et arbejderfjendtligt forslag. Jeg er ganske vist læge, men de fleste læger har en meget lang arbejdsdag, og hvad angår det menneskelige nervesystem, da ved jeg med sikkerhed, at det er aldrig arbejdet, der ødelægger menneskets nervesystem. Når mennesker får udbyttet af deres arbejde, får de samtidig arbejdsglæden, men det system, vi i øjeblikket har, ødelægger arbejdsglæden og frembringer en arbejdsurhed, og det er det, der er med til at ødelægge nerverne.

Martin: Ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Viggo Starcke tror, at hvis denne lov gennemføres, vil der blandt arbejdere og arbejdsgivere opstå en mægtig interesse for at få mere overarbejde, og at der vil blive arbejdet mange flere timer i de danske virksomheder og skabt en meget større produktion. Det tror jeg ikke. Både arbejdsgivere og arbejdere er enige om, at overarbejde kun kan være en nødudvej, noget, der kan bruges i en snæver vending. Det kan ikke være en løsning af produktivitetsspørgsmålet her i Danmark; det kan ikke være en udvej til større produktion. Man aftaler faste arbejdstider, og dem er begge parter interesserede i at holde, og det undrer mig også, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen virkelig tror, at dette syn på overarbejde og på en normal arbejdsdag skulle kunne løbes over ende af en lov som den foreslåede. Det tror jeg ikke; jeg tror ikke, der bliver arbejdet en eneste time mere, selvom dette forslag bliver vedtaget, og derfor vil der ikke blive større produktion, men den skattelettelse, som gives, vil gøre et større forbrug muligt. Hvis der er nogen steder, hvor en mildnelse af skatteprogressionen — ikke skattefrihed for alle